

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/252/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211400
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3812211400.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa V. B. P. s.r.o., so sídlom Q., U. 5, I.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou A. B., s.r.o., so sídlom Q., U. 5, proti odporcom: 1/ N. P., bytom M., W. 16/14, 2/ R. K., bytom M., W. XX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu 1/ a 2/ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa W., so sídlom U., M. C. 5, I.: XX XXX XXX, zastúpeného advokátom JUDr. J. K., so sídlom C., J. B. X/A, o zaplatenie 6.991,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. júna 2013, č.k. 12C/102/2013-57, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n ť** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 24,41 Eur, na účet advokáta JUDr. J. K., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX do 3 dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie voči odporcovi 2/. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 489,94 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň navrhovateľovi voči odporcovi 2/ náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 19.06.2012, doručeným Okresnému súdu Prievidza dňa 29.06.2012, domáhal proti odporcom 1/, 2/ zaplatenia 6.991,19 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Do konania vstúpil dňa 08.10.2012 na stranu odporcu 1/ a odporcu 2/ vedľajší účastník. Navrhovateľ podaním zo dňa 05.11.2012 doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.11.2012 vzal návrh na začatie konania voči odporcovi 2/ späť a navrhol v tejto časti zastaviť konanie. Nakoľko v prejednávanej veci k späťvzatiu návrhu došlo podaním navrhovateľa zo dňa 05.11.2012 doručeným súdu dňa 08.11.2012, preto súd prvého stupňa, vzhľadom na § 96 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku konanie voči odporcovi v 2/ zastavil. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie voči odporcovi 2/, na strane ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil, sa muselo zastaviť, a preto navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania, naopak, je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu 2/. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje 237,34 Eur, ktorú správne uviedol aj právny zástupca vedľajšieho účastníka vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia. Za jednotlivé úkony právnej služby patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka odmena a náhrady nasledovne: 1. odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 237,34 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 eur, 2. odmena podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za vyjadrenie z 07.12.2012 vo výške 237,34 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške

7,81 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 489,94 eur, ktoré je povinný navrhovateľ zaplatiť podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 2. rade.

Proti tomuto uzneseniu, a to len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Zastával názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 OSP, a to najmä účelnosť vynaložených trov konania. V zmysle uvedeného navrhovateľ zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Navrhovateľ zároveň zastával názor, že skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, sama o sebe neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní, a ani odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom. Zároveň poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Z vyššie uvedených dôvodov považoval právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhoval, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 OSP ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,29 Eur s DPH.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že jeho vstup do konania bol opodstatnený, pretože prvostupňový súd konanie voči odporcovi 2/ zastavil v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom po vstupe vedľajšieho účastníka do konania a po prednesení argumentácie obsiahnutej v jeho vyjadrení zo dňa 07.12.2012, ktoré bolo účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Nebolo preukázané, že odporca 2/ zapríčinil svojím správaním späťvzatie žaloby. Navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zavinil zastavenie konania. Treba vziať do úvahy, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Odvolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 126,48 Eur.

Odporca 2/ sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Uznesenie súdu prvého stupňa nebolo napadnuté účastníkmi v ostatných výrokoch. V týchto častiach uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zákonných ustanoveniach § 146 ods. 2 a § 142 ods. 1 O.s.p. sa premietajú zákonné princípy, podľa ktorých náhrada trov zaťažuje stranu, ktorá v spore nebola úspešná, resp. účastníka, ktorý zavinił, že konanie muselo byť zastavené. Všeobecne platí, že náhrada trov sporového konania je ovládaná zásadou úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinił. (Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 16. júna 2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011-11).

Náhrada trov konania v prípade, že niektorý z účastníkov zavinił, že konanie muselo byť zastavené, sa riadi citovaným ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p. Podľa prvej vety tohto ustanovenia účastník, ktorý zavinił, že konanie muselo byť zastavené, je povinný uhradiť jeho trovy. Rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania je tak založené na vyriešení otázky, ktorý z účastníkov zavinił jeho zastavenie. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. však použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzátí návrhu), eventuálne tiež náhoda, a dôsledkom je vznik trov druhého účastníka. Zavinenie zastavenia sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku. Zavinením zastavenia konania je i späťvzatie návrhu na začatie konania. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. júla 2008 sp. zn. 3 MCdo 3/2007).

Odvolačí súd podotýka, že navrhovateľ využil svoje procesné právo a svojou žalobou inicioval začatie súdneho konania. Navrhovateľ doručil súdu prvého stupňa dňa 08.11.2012 písomné podanie, ktorým vzal svoj návrh na začatie konania späť voči odporcovi 2/. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ vzal svoj návrh späť nezávisle na správaní odporcu 2/, a preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania odkazujúc na § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., keďže navrhovateľ späťvzatím návrhu na začatie konania procesne zavinił zastavenie konania. Podľa judikatúry slovenských súdov, ak navrhovateľ vezme žalobu späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. zásadne platí, že zavinił zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. 8. 2010, sp. zn. 5Sžo/173/2010).

K námietke navrhovateľa uvedenej v odvolaní, odvolačí súd uvádza, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolačí súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Z obsahu spisu mal odvolačí súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a vo veci podal vyjadrenie (dňa 10.12.2012, č.l. 32). Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia.

Odvolačí súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,41 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 489,94 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 33,20 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 16,60 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, doručené súdu prvého stupňa dňa 03.09.2013, režijný paušál 7,81 Eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 24,41 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.